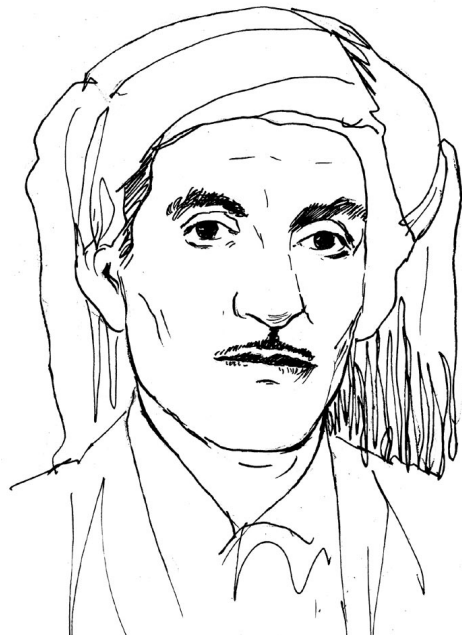

ئەگەر بە سەرئىچەو گۆي بۆ گۆرانى و مۆسىقى ئىران بەگشتى رابگرين، بەدلىنبايىههههست بە چىژ و روحىكى كوردى دەكەين. ئەو بەيىجگە لەوہى كە ئىرانى غەيرە كورد جگە لە فارس، كەلكيان لە ئاواز و مووزىكى كوردى وەرگرتووه و بە ئاشكرا زۆر ئاوازي كوردى لەلايەن كوردەكانەوہ دزراوہ و بۆ خۆشخزمەتى بە نەتەوہى فارس، شىعەرى فارسى لەسەر دانراوہ و بە مۆسىقاي رىكويپىك لەلايەن دەنگخۆشانى فارس، يان تەنانەت كوردە فارسى وئىژەكانىشەوہ بە گۆرانى گوتراوہتەوہ. نمونەش گۆرانى و مەقامەكانى مامۆستا عەلى مەردان، سەيد عەلى ئەسغەر كوردستانى و حەسەن زىرەكن.

كورد بەهۆى ئەوہى بەشىكى زۆرى چىانشىنەو لە پىدەشتەكاندا گىرساوہتەوہ و پىشنىيەكى دوورودرىژى لە ژيانى نىوشار، يان باشتر ئەوہى بەلىم لە شارى گەورەدا نەژباوہ، دەنگ و ئاواز و خدە و رەسەنايەتى خۆى وەك سەروشتى ولاتەكەى پاراستووه؛ ئەمەش لە گۆرانى و مقام و ئاوازە كوردىيەكاندا بەدەنگى مامۆستايانى بەرى، وەك سەيد عەلى ئەسغەر كوردستانى و عەلى مەردان و حەسەن زىرەك و... تاد دەردەكەوئىت. بەدلىنبايىههههست كەمتر گۆرانى كوردى ھەيە وەختى بەگوئى دۆ دەبىستى ھەست بە رەسەنايەتى كورد بوونى خۆت نەكەيت و پىتوا نەبى كە تۆش مىللەتتىكى و خاوەن ناسنامە و ولات و كەلەپوورى خۆتى. سەرلەبەرى گۆرانى كوردى باوہكو فولكلۆرە و وەك مىراتىيەك بۆمان ماوہتەوہ؛ دەلالەت لە كورد بوونمان بە زمان و كولتور و جلويەرگ و پىشە دەستىيەكان دەكات. حەسەن زىرەك لە گۆرانىيەكانىدا مەژوو دەگىرپتەوہ، باسى چىرۆكى

حەسەن زىرەك؛ لەنيوان عەشق و نىشتماندا

سەلاح نىسارى
(بۆكان)

حەسەن زێرەك

و گیا دروون و مه‌له‌غانگێتێ و قه‌ره‌قۆل، كه‌رخ و مه‌لۆ و تهرمه‌ك و دروینه و سواله، باقه‌بێن و باقه و تایه و شه‌غره، كێشه و خێشك و گێره و شه‌نوکه‌و، خه‌رمانی سوور و كوێزه‌ر كوتان و خوێبان هه‌لدانه‌وه و خه‌رمان هه‌لگرتن، كاکیشان و باره‌نداز و سه‌ریان سواخدان و قیسپه‌ تێكردنه‌وه و گله‌جان و قوریشیلان، هه‌ورگه‌ر و دیزه و گۆزه‌ كردن و هه‌نگل و ده‌ستك لینان و سووربوونه‌وه‌ی گل و ده‌فر و ئامان له‌ گل ده‌هاتن و ئه‌وسا، گۆزه به‌ شان شیرن خه‌رامانان به‌ گۆزه‌ی سوور به‌ره‌و كانی و خیزه‌ره به‌ستن؛ ئیتر خو‌ئاوی گۆزه‌ی سووریش هه‌ر باسی ناکریت، ئه‌وانه و به‌ هه‌زارانی دیکه‌ش گۆرانیبیژی کورد به‌ زمانی پاقتی دایکی، گۆرانی پێدا هه‌لگوتوون و ئیمه‌ش وه‌ك ته‌واوی گه‌لانی دنیا بووبن به‌ خاوه‌نی کولتوور و كه‌له‌پووری خو‌مان. هه‌روه‌ك به‌رینان گوتوویانه: ئه‌گه‌ر ئاواز و مۆسیقایه‌ك کاری تێكردی، ئه‌وه بزانه دلۆپ دلۆپ په‌سه‌نایه‌تی لێده‌چۆی. سترانبیژانیش هه‌روه‌ك شاعیره‌كان ئه‌و عشق و مه‌راقه‌ی كه‌وا له‌ دلێاندا بووه، تێكه‌ل به‌رامه‌ی بسك و كه‌زیتی ناسك و نازدارانیان كردووه و تێكه‌ل به‌ ئاره‌قه‌ی نیو سنگ و مه‌مكۆلان و په‌وتی ناسك ئاسای لێو نه‌بات و چاو كه‌ژالان كراوه و ئاویتته به‌ روحتی كوردی ئاراسته‌ و داویانه به‌ گوتی به‌رده‌نگ و بیسه‌راندا. ئاشقانی ده‌نگ و ئاواز و مۆسیقایان پێ سه‌رمه‌ست كردووه و خه‌فه‌تی ژیان و بوون و نه‌بوون و مه‌راقیان لێ سربونه‌ته‌وه. ئازاریان تۆراندوون و خه‌میان لێ سه‌ندوونه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش حاشای لێ ناکریت كه‌ ئافه‌ت له‌ گول ناسكتره، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ژاكێ گۆرانیبیژان له‌ چه‌شنی شنه‌ له‌ گه‌لیان نه‌رمونیان بوون، چونكه‌ ئافه‌ت به‌ پێچه‌وانه‌ی په‌گه‌زی نێرینه زۆرتر چه‌زی له‌ده‌نگی خو‌شه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ پیاوی ده‌نگ خو‌ش زوو سه‌رنجی ئافه‌ت بۆ لای خو‌ی راده‌کێشی، به‌لام ده‌نگ خو‌شان هه‌موویان جوانچاک نین.

لێكدانه‌وه‌ی گۆرانیه‌كان:

گۆرانی:

«ئێران، ئێران، ئێران، بوی به‌ مه‌سکه‌نی شیران»

چاوت وه‌ك گه‌لاویژه / جله‌وکیشی ئه‌ستێران»

مه‌سکه‌ن: مال، جینگه.

ئه‌وینداری ده‌كات. په‌رده له‌سه‌ر راستیه‌كاني ژیان هه‌لده‌داته‌وه، له‌گه‌ل خه‌لكه‌كه‌ی ژیاوه و گۆرانیه‌كاني هه‌لقولاوی ناخی میلله‌ته‌كه‌یه‌تی، باسی رووبار و چیا و كوێستان و هه‌واره‌كان ده‌كات. هونه‌رمه‌ندیکی داهینه‌ره و خو‌ی له‌ خه‌لكه‌كه‌ی جیهانه‌كردۆته‌وه، ئه‌وه‌ی حه‌سەن زێره‌ك له‌و خه‌لكه‌ هاوێر ده‌كات، هونه‌ره‌كه‌یه‌تی. روحي له‌گه‌ل كوردستانه‌كه‌ی بووه و ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌كیشی كرده‌ی، وه‌ك ده‌لێن به‌شه‌ر شیري خاوی خواردووه، ئه‌وه‌ش هه‌یچ له‌ هونه‌ری زێره‌ك كه‌م ناکاته‌وه. باس له‌نزا و مرازی ئه‌وینداران و چوون بۆ سه‌ر چاك و پیران ده‌كات. زمانه‌حالی دل‌دۆراوه‌وه به‌ عه‌شقه‌وه له‌ مه‌رگ ده‌دوێ. به‌ده‌سه‌كرد و كێلگه‌ و مه‌رداری و هه‌وار، ته‌نانه‌ت به‌ چیا سه‌ره‌كه‌شه‌كانیشه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ وردبیینیه‌وه؛ به‌ روحتی به‌بێ پێداهه‌لدان و دوور له‌ ده‌مارگرژی و خو‌هه‌لا‌واردن، بچینه‌ نیو شیعر و به‌سته و هه‌لبه‌سته فولكلۆرییه‌كان، یان ئه‌وانه‌ی كه‌ «شایه‌ر» به‌كان خو‌یان دایانناوه و به‌ گۆرانی گوتوویانه، به‌بێ زیاد و كه‌م، باس له‌ ژبانی كورده‌واری و چۆم و رووبار و لێر و چیا و به‌ندن و باغ و جوگرافیای ولاتی كورده‌واریان كردووه؛ كشتوكال و ئاژه‌لداری، پێكه‌وه ژبان و هه‌روه‌ز و ده‌سته‌وا و جو‌مال و جووت و گا و به‌رخ تێبه‌ردان و زاوه‌ماك و هاوێر، رنه

حه‌سه‌ن زبره‌ک، له‌و گۆرانیه‌دا خۆشه‌ویستی ولات و نازداره‌که‌ی ناویته‌ی یه‌کدی ده‌کات. ئیتران به‌ ولاتی شیران ده‌زانیت و ئەستیره‌ی گه‌لاویژ به‌ جلنه‌و کیشی ئەستیران که‌ فه‌ره‌نگ و جوانیه‌کانی ئەو ولاته‌ به‌ نمونه‌ی باشی ده‌ژمیڤیت و وه‌ک ئۆلگۆیه‌ک ده‌سنیشانی ده‌کات. دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ وه‌سفی ولاتی ئیتران راده‌چی، نازاری ده‌روونی ته‌شه‌نه‌ ده‌ستینێ و وه‌بیری دیته‌وه‌ که‌ ولاتی ئەو کوردستانه‌، هه‌ر بۆیه‌ ده‌لێ: هه‌موو جه‌رگم له‌ت له‌ته‌، برینداری خه‌نجه‌ره‌. داوا ده‌کات جوانی ده‌ستی ده‌ستۆبکات و لیوئاله‌که‌ی بچیته‌ ژوور سه‌ری. هه‌ست به‌ سه‌فه‌ری مه‌رگ ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ ده‌لێ: به‌ جووت ده‌ستم له‌ ملی بکه‌ن، ده‌روات و بارگه‌ی سه‌فه‌ری پیچاوه‌ته‌وه‌. هونه‌رمه‌نده‌ ناشقه‌که‌ نیشانی ده‌دات که‌ له‌سه‌ر بالای خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌ ده‌بانی پر جه‌وه‌هر جه‌رگی هه‌لدڤن و له‌و سۆنگه‌یه‌وه‌ له‌ دنیا ده‌ربه‌ده‌ر بووه‌.

لیکبه‌ردانه‌، به‌ دزی و په‌نامه‌کی داوا‌ی ماچیک ده‌کات که‌وا لیک نزیك بوونه‌وه‌ و ناشتی پیوه‌دیاره‌. تاقه‌تی دووری یاره‌که‌ی ناهیتیت و وه‌ک دیتوانه‌ خۆی ویتل و ئاواره‌ ده‌بینی، یان له‌ چه‌شنی سه‌ماوه‌ری چاک له‌ ده‌روونه‌وه‌ ده‌کولێ و ده‌جۆشێ، خه‌لک وه‌ختی بۆ هه‌وینێ خۆشیه‌کانی به‌ شوین خه‌م و خه‌فه‌تدا ویتله‌، ئەو خه‌رمانی خه‌مه‌کانی ده‌فرۆشیت. دیسان ناسۆری هه‌ناوی به‌ ماچیک ساڤیژ ده‌کات و فه‌رامۆشی دیت، خولیای نازداره‌که‌یه‌تی بۆ لای بیت و دوژمن کویترای دابی و دیده‌ی یارانیش روون بیته‌وه‌. ئەویندار شیتانه‌ نزا ده‌کات، ته‌نانه‌ت له‌باتی باران، هه‌ز به‌ بارینی ته‌رز هه‌ش ده‌کات، به‌و مه‌رجه‌ی شوخی بالا به‌رزی به‌ نسیب بی، مه‌مکی دلبه‌ره‌که‌ی به‌ شه‌مامه‌ی سه‌ر دیتراو و ته‌رز، واته‌ برکه‌ی بیستان ده‌شووبه‌یتنی.

گۆرانی:

«کانی و سه‌ر کانی، سه‌ر چه‌شمه‌ی گوێل بی

نه‌علت له‌و کیه‌ی شوی نابه‌دل بی

سه‌ر چه‌شمه‌: سه‌رچاوه‌. نه‌علت: نه‌فرین.

نه‌خۆش و مه‌ستی دوو چاوی کالم

هه‌قم به‌ده‌سته‌ ئه‌گه‌ر بنالم

بۆ دوو چاوی جوان ئه‌وجار عه‌ودالم

عه‌ودال: ره‌به‌ن، هه‌لوه‌دا.

(نه‌ درغریت دلم شاد و نه‌ روی در وطن دارم

الهی بخت من برگرد از ان طالع که من دارم)

مانا به‌گشتی: نه‌ له‌ غه‌ریبی دلم شاده‌ و نه‌ ده‌توانم

بگه‌ریمه‌وه‌ نیشتمانی خۆم، خودایه‌ چاره‌نوسم ریک

بخه‌وه‌، ئەوه‌ به‌خت و به‌شی من نییه‌.

هه‌ر سه‌ر زه‌مینێ بۆی تۆی لی نایه‌

ئاوری تیبه‌ری هه‌ر شه‌و له‌لایه‌

با (زاهید) پی بزانی دل به‌ ته‌نیايه‌».

زاهید: ته‌رکه‌ دنیا، پارسا.

ناشقیکی سه‌ودا سه‌ری چاوه‌ژالان، له‌ نیشتمانی

چاوی جوانی دلبه‌ره‌که‌یدا خۆی ده‌بینیته‌وه‌، له‌سه‌ر زه‌وی

ده‌ژی و چاوی زه‌ویش کانی و زه‌ریا و باغ و سه‌وزاییه‌؛

هه‌ناسه‌ هه‌لده‌کیشیت و سه‌ر بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کاته‌وه‌ که‌

ئاسمانیش به‌ بی خۆر و مانگ و ئەستیره‌، کووژه‌که‌یه‌کی

شینه‌ و به‌و میچه‌وه‌ قه‌تیس ماوه‌. بازاهید پی بزانی دل

گۆرانی:

«باران بارانه‌، هه‌ور و بارانه‌

یار خودا حافیز ده‌ست لیک به‌ردانه‌

بمه‌یه‌ ماچی به‌ مه‌حه‌مانه‌

مه‌حه‌مانه‌: نه‌یتنی.

ئه‌ورۆ له‌ کویتستان ده‌باری باران

ده‌دا له‌ گۆنای ناسک و نازداران

گۆنا: کولمه‌، روومه‌ت.

خه‌لکی غه‌م ده‌کری من خه‌م ده‌فرۆشم

وینه‌ی سه‌ماوه‌ری چاک له‌ گوێل و له‌ جۆشم

هه‌سته‌ بی بۆ لام وه‌ک جاری جاران

به‌ کویری دوژمن به‌ دیده‌ی یاران

وه‌ک که‌و ده‌خوینێ شه‌و له‌ نزاران

باران بارانه‌ ده‌باری ته‌رزه‌ /

مه‌مکی شه‌مامه‌ی دیتراو و ته‌رزه‌».

نزار: نسا، خۆر نه‌گر. شه‌مامه‌: گندۆره‌ی گچکه‌،

شه‌مام. دیتراو: جۆگه‌، بۆ شه‌تل لیدانی بیستان و

ته‌رکه‌کاری. ته‌رز: برکه‌ی بیستان.

باران خۆی نیشانه‌ی ژبانه‌وه‌ و سه‌ر هه‌لدانه‌، ده‌ست

پیکردنه‌وه‌ی دۆخیکی تازه‌یه‌ و ناشتبوونه‌وه‌ی سروشته‌

له‌گه‌ل وه‌رزه‌کان، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ی له‌ گۆرانیه‌یه‌

فۆلکلۆرییه‌که‌دا ده‌لێ: یار خودا حافیز ده‌ست

به ته نیا به، یان به زه بی پتیدا بی دل به ته نیا به؛ نه وه دهست لینه دانی سروشته و نه ژاکاندنی جوانیبه کانه. دل به ته نیا نازی، چونکه خولقیته هر هموو گیانداریکه به جووت دروست کردوه، نه گهر بیتو دهستی لی بدری جوانیبه کان وهک خوایان نامین و ده شپوتین. زیرهک له دلی نه ویندارانه وه ناشقه و ویست و رازی نه وان به جوانترین ستران دهرده بری. بوژی نه وه بهسته و ناوازه رهسه نانه کویتستان نشینه و له گهرمای به غدا هه لئاکا، خوئی له غه ربیبیه و دلخوازه که ی له ئیرانه. هر بویه ناوری دهر وونی ته شه نه دهستین و شیعریکی فارسی دهکاته هه وینی گورانیبه که و به مقامیک کانی و سه رکانی گول باران دهکا. هر وهک له مانای شیعره فارسیبه که دا دهرده که وئ: نه له غه ربیبی دلی خو شه و توانایی گهرانه وهی بو زیدی خوئی هه یه؛ له خوا ده پاریتته وه به ختی وه گپری له و تالع و به شهی که پتی براوه. لیره دا په نا ده باته وه بهر دیوانی به سته ی فولکلور و دهلی: یان وه لامیکه به خیرم بده وه، یان دلنیام بکه و با نه وهنده دهسته و داوینی شیخ و مهلا و نووخته نووسان نه بهم.

گورانی:

«باغوان گیان من غه ربیم / ریگای باغت له کوتیه تاوه لات و رۆژه لات / دای له پردی مه هاباد بو تو نه مایم تووران گیان / گهردن قورینگ و لیو نه بات

تو به قسه ی بابت نه که ی / نه وه نه فجم نه ده ی به باد باغوان گیان من غه ربیم / ریگای باغت له کوتیه عاشقی چاوی توورانم / مالیان له سه ر خریه خری: گهره کیکه له مه هاباد.

ماموستا زیرهک، هر له یه که م بهیت، یان به که م کوپله دا باس له غه ربیبی دهکات و ریگای باغی له باغوان ده پرسن؛ که نامانجی چوونه نیو ناوه دانی و به هشتیکه. روحی له لای زیدی راپه رین و هه لکرانی ئالای کوماری کوردستانه؛ به رۆژه لات و تاوه لات نیو ده بات که رووناکایی داوه له پردی مه هاباد، که دیاره پردیش نیشانه ی په رینه وه یه له رووبه ریک بو رووبه ریکی دیکه. له ویدا باسی گهره کی خری شاری مه هاباد دهکا. خو شه ویستی نه و شاره له جوانی تووراندا ده توپیتته وه و

به هانه ی نه و شاری چوار چرا و سیداره یه و به ناچاری به تووران دهری دهری که نه و شه ره ده گه ریتته وه بو چیرۆکه شیعریبه کانی شانامه ی فهردهوسی وه ختی باسی ئیران و تووران دهکات. جاریک به سه ر توپی کوردستانی داده نی و ئوبالی بو ده کیشی.

گورانی:

«باوایی باوایی / دهستم له مه مکی دایی نه گهر مه مکان عه زیه ت که م / سه ر په نه فجم کوله وار بی هیچ عه زیه تیان ناکه م / نه با لیم ته وه لایی»
ته وه لا: دوور که و تنه وه. عه زیه ت: زه حمت، نازار.
نه عه بیه و نه شکویه / مه مکت نارنجی خو یه، کولمت گولی لیمویه

دهسمالی شیلای ئاله / قهدی ده لئی شمشاله عرووسم، جووم، نه رمه نیم / دینم بو تو به تاله
شکو: شهرم. نارنج: میوه یه که له بنه ماله ی پرته قال.
خوئی: شاری خوئی له نریک ورمی. شیله: پارچی ته نک زورتر بو دهسمالی خانمان ده کری. عرووس: خه لکی رووسیا. جوو: جووله که. نه رمه نی: هه رمه نی، خه لکی نه رمه نستان.

هه ی مالی باهم کاتی / که زیت به ندی ره شمالتی، سن که ز به که زی قهدیم
باسکم له وه گهر دنه ت هاتی، تو بچوو بابت رازی بکه دایکت بو من هیچ نالی

پیم عه بیه و پیم ئیراده / له بوت بکه م ماله ومالتی که زی: پرچ. به ند: نه و پت و گوریسه ی چادری پیته به ستنه وه. ره شمال: تاو، خپوته ی ره ش.

هونه رمه نده ناشقه که، لاو لا و ئاسا به به ژن و بالای تووراندا هه لده چی؛ نه عه یبه و نه شکویه؛ نه وه ده گه ریتته وه بو سه رده می عازهب بوون، کچ سه ر سنگی هه لده ستی و کولمه کانی سوور هه لده گه رین، له وه عه یبه دا کیژوله شه رمیون ده بیت و زورتر خوئی له نیگاگان ده دزیتته وه، دیمه ن و روخساری له چه شنی داری بهر، وهک تارای سوور له گول ده نیشی. شوخه کچ سرک و سلوک و بازره ده بیت. دیسان تاسه یه و پارانه وه، بی روحمیبه و دلدوراندن، هه لچوقانه و توانه وه یه له بوتی عه شقدا؛ دل نه ستین به دهسمالی ناسکی شیلای ئاله وه که مبه ری له گوین داری شمشاله و دلدوراو شیخی سه نعان ئاسا

له دین بېبهری دهکا. لهو سهردهمه‌دا، ئافره‌تی کورد بهر له‌وه‌ی بسکی به مؤدی تازه هه‌لپاچن، به په‌لکه و پرچی درټزه‌وه جوان بوو؛ نه‌گهر که‌سټیک ئافره‌تټیکی ناخوښ ویستبایه پیتی ده‌گوت: پرچت به برین چن! که‌زتی به‌ژن زرافه‌که‌ی که‌ خو‌ی راگری خټوه‌تی مال‌ه، به که‌زتی چوار نه‌ستوونی ره‌شمالی مالی راگرتوه؛ ههر وهک له پهن‌دی کوردیدا ده‌لټین: «ژن و مال» ناشقی راسته‌قینه له‌بهر ئابرووی دل‌بهره‌که‌ی مال‌ه و مال‌ کردنی پټ شووره‌بیه، نه‌مه‌ش بو‌ئوه ده‌گه‌رټه‌وه که‌ حورمه‌تی دل‌خوازه‌که‌ی رابگریت و نه‌و ئیزنه به‌ خو‌ی نادات، یار و نه‌غبار گالته به‌ نازداره‌که‌ی بکه‌ن و شان و شکو‌ی دابه‌زټین. به عرووس و جوو و نه‌رمه‌نی. ده‌لټی: نه‌گهر مه‌رو‌ی و پشدر مولکی من بټت، بو‌تو‌ی ده‌فرۆشم، ناشقان سهر له‌ رټی دل‌بهردا داده‌نټین مه‌رو‌ی و پشدر هیچ نیبه. ههر له‌و گۆرانیه‌دا باس له‌ باغی به‌ی ده‌کات و ئاواتی نه‌وه‌یه ده‌ستی بگاته داری به‌ژنی و ده‌ستیک له‌ مه‌مکان بدات. ده‌شلټی مه‌مکان عه‌زیه‌ت ناکه‌م، نه‌وه‌ک لټیم بتو‌رټین و ته‌وه‌لا بن، به‌لټین ده‌دات نه‌گهر عه‌زیه‌تټیان بکا سهر په‌نجه‌ی کو‌له‌واربټی. له‌ روانگه‌ی نه‌و هونه‌رمه‌نده‌وه مه‌مکان وهک ساواپه‌کی سلوک ده‌بینیت و ترسی نه‌وه‌ی له‌ دل‌دایه نازاریان بدات و جارټیکی دیکه ده‌ستی پټیان نه‌گات.

گۆرانی:

«لټیم زیز بووه چاو که‌ژال‌م / زولف شو‌ر و گهردن به‌خال‌م

کراسی چیتی نه‌مه‌سه‌یه / نه‌و ژنه جیرانی مه‌یه

بو‌خو‌ی زو‌ر شو‌خوشه‌نگه / قه‌د باریک ده‌لټی نه‌یه»

زیز: زو‌یر. که‌ژال: ئاسک. چیتی نه‌مه‌سه: جو‌رټیک پارچه بوو له‌ کاتی خو‌یدا خانمان ده‌یان کرده کراس. نه‌ی: قامیش.

مامۆستای گۆرانی و مقاماتی کوردی، حه‌سه‌ن زیره‌ک، ههر وهک زو‌ریه‌ی زو‌ری گۆرانیه‌کانی که‌ به‌ دوو شیوه‌ گوتوونی، بالای جوانه‌که‌ی به‌ کالای چیتی نه‌مه‌سا ده‌رازټینټه‌وه. ده‌لټی: سهره‌رای نه‌وه‌ی خو‌ی له‌ خو‌یدا شو‌خوشه‌نگه، قه‌دی باریکی ههر وهک نه‌ی وایه که‌ نه‌ی وشه‌یه‌کی فارسییه و به‌ قامیش ده‌گوتری. چیتی ئال و کرټشه له‌و سهرده‌مه‌دا تازه‌باو بووه و پټیشیان گوتوه

کراسی به‌ری ته‌نکه ههر وهک په‌ری می‌ش. گولی به‌ گول په‌رژین کردوه و پیتی ده‌لټی: به‌و پشتینه چیتی ره‌شه‌وه له‌ میترده گوله‌که‌ت مه‌ترسی و وه‌ره به‌رده‌رکټی حه‌وشه، نه‌مه‌ش بو‌ ئافره‌تټیک گونجاوه که‌ باوک و برا به‌زو‌ری دار و تټیلا له‌ مل زلخو‌رتټیکیان به‌ستوه؛ نه‌گینا ئافره‌تی کورد حه‌یا به‌خو‌یه و ناپاکی به‌ نامووس و میتردی خو‌ی ناکات، به‌لام وه‌ختی نازدار حه‌یران دل‌ی له‌لای دل‌ نه‌ستینه‌که‌ی به‌جی هیشتوه له‌ چه‌شنی په‌یکه‌ره‌یه که‌ له‌ مالی گوله میتردیدا.